

บันทึก

เรื่อง การอ้างอิงเอกสารอื่นในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๑๙๔๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๑๔ ความว่า คณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า การอ้างอิง เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารภาษาต่างประเทศในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งกำหนดขึ้น ตามมาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น จะ สามารถกระทำหรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหา เรื่องดังกล่าวโดยผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมได้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงและความประสงค์ เพิ่มเติมว่า คณะกรรมการวิชาการและผู้เชี่ยวชาญที่องค์การสหประชาชาติส่งมาช่วยงานต่างมี ความเห็นว่า ในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยเฉพาะวิธีทดลอง วิธีวิเคราะห์ วิธี เปรียบเทียบ วิธีตรวจ วิธีทดสอบและวิธีชั่ง ตวง วัด อันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตาม (๔) ของคำนิยาม “มาตรฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น หากสามารถใช้วิธีอ้างอิงเอกสารอื่นในกรณีนี้

๑. เรื่องที่อ้างอิงเป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วไปสนใจเกี่ยวข้องน้อย

๒. ผู้ที่จะใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กำหนดขึ้นนั้นสามารถใช้ใช้ ต้นฉบับภาษาต่างประเทศ

๓. เอกสารที่อ้างอิงเป็นที่เชื่อถือได้เพียงพอในด้านวิทยาการและเทคโนโลยี และ

๔. สามารถจัดหาเอกสารที่อ้างอิงได้ในประเทศไทยโดยสะดวก

แทนที่จะต้องใช้วิธีแปลจากภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทยโดยละเอียด ทั้งหมดจะเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ทั้งจะช่วยให้การกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดำเนินไปได้โดยรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งวิธีการต่าง ๆ ใน (๔) ของคำนิยาม มาตรฐาน ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ก็เป็นการกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทาง ปฏิบัติสำหรับส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทำการ

^๑ มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม รัฐมนตรีอาจกำหนด แก๊ซ และ ยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ใด ๆ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการได้

การกำหนด แก๊ซ และยกเลิกมาตรฐานตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ ตามนัยมาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เท่านั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น เมื่อพิจารณาคำนายก “มาตรฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรฐาน” หมายความว่า ข้อกำหนดรายการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเกี่ยวกับ

(๑) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติ การทำ เครื่องประกอบ คุณภาพ ชั้น ส่วนประกอบ ความสามารถ ความทนทาน และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๒) วิธีทำ วิธีออกแบบ วิธีเขียนรูป วิธีใช้ วัตถุที่จะนำมาทำ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และความปลอดภัยอันเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๓) จำพวก แบบ รูปร่าง มิติของหีบห่อหรือสิ่งบรรจุชนิดอื่นรวมตลอดถึงการหีบห่อหรือสิ่งบรรจุชนิดอื่น วิธีการบรรจุ หีบห่อหรือผูกมัด และวัตถุที่ใช้ในการนั้นด้วย

(๔) วิธีทดลอง วิธีวิเคราะห์ วิธีเปรียบเทียบ วิธีตรวจ วิธีทดสอบและวิธีชั่ง ตวง วัด อันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๕) คำเฉพาะ คำย่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย สี เลขหมาย และหน่วยที่ใช้ในทางวิชาการอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๖) ข้อกำหนดรายการอย่างอื่นอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่รัฐมนตรีประกาศหรือตามพระราชกฤษฎีกา”

จะเห็นได้ว่าการกำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจกำหนดได้ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น ควรกำหนดโดยทำเป็นประกาศมีข้อกำหนดรายการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างโดยละเอียดชัดเจนและแน่นอนเพียงพอเพื่อให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้าใจและปฏิบัติตามได้โดยถูกต้อง หากผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องอาจได้รับโทษตามมาตรา ๔๘^๓ หรือมาตรา ๔๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

แต่เฉพาะเรื่องวิธีทดลอง วิธีวิเคราะห์ วิธีตรวจ หรือวิธีทดสอบ ฯลฯ เป็นวิธีการที่

^๒ มาตรา ๕ รัฐมนตรีอาจให้อำนาจส่วนราชการ องค์การของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่เพื่อเสนอคณะกรรมการได้

^๓ มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๔ มาตรา ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กำหนดขึ้นสำหรับให้เจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนทั่วไป ทั้งวิธีการต่าง ๆ เหล่านั้นก็คือวิธีการตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดจะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้นหรือไม่ แต่ที่ต้องเรียกชื่อแตกต่างกันไปเป็นเพราะแล้วแต่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จะต้องตรวจสอบนั้นมีวิธีการตรวจสอบแตกต่างกันเท่านั้น ดังนั้น วิธีการเหล่านั้นจึงอาจอ้างอิงเอกสารอื่นในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่รัฐมนตรีกำหนดขึ้นได้ แต่ทั้งนี้เอกสารที่จะนำมาอ้างอิงนั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ว่าเป็นเอกสารที่เชื่อถือได้และเป็นที่รู้จักยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปของนักวิชาการ กับสามารถจะค้นหาได้อย่างสะดวกในประเทศไทย ดังแนวตัวอย่างการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม น้ำส้มสายชู หมายเลข ๕ หมายเลข ๖ และหมายเลข ๗ หรือ เรื่องการกำหนดคุณภาพของแก๊สเหลวตามประกาศกระทรวงเศรษฐการ หมายเลข ๙ ที่ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๑๕